

Nr 418.

Av herrar **Bärg** och **von Sneidern**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 226, med förslag till kungörelse med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer m. m.

I proposition nr 226 föreslår Kungl. Maj:t dyrtidstillägg till f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer. Som av propositionen framgår ha dessa frågor föregåtts av utredning inom därför av finansministern särskilt utsedda sakkunniga. I likhet med vad som skett i frågan om dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst m. fl. — vilken fråga även förarbetats av nämnda kommitterade (se prop. nr 225) — föreslå dessa, att tillägget skall utgå till f. d. befattningshavare enligt en glidande skala föränderlig med livsmedelskostnadernas fluktuationer. Som grund för tilläggens beräkning skulle läggas ett s. k. grundtal. Detta grundtal skulle enligt kommitterades förslag motsvara den av socialstyrelsen kvartalsvis uträknade levnadskostnadsfördyringen minskad med $\frac{1}{10}$. I den kungl. propositionen biträdades väsentligen kommitterades förslag, dock med den ändringen, att grundtalet skall utgöra endast $\frac{4}{5}$ av fördyringen medan kommitterade som ovan sagts föreslå $\frac{9}{10}$.

Denna förändring motiveras därmed att motsvarande förändring av Kungl. Maj:t företagits i kommitterades förslag beträffande befattningshavarna.

Då vi nu i motion angående dyrtidstillägg åt befattningshavarna yrkat på, att grundtalet skulle bestämmas enligt kommitterades förslag d. v. s. till $\frac{9}{10}$ av fördyringen, hemställa vi i konsekvens därmed, att samma grundtal lägges till grund för beräkning jämväl för f. d. befattningshavare. Så mycket större skäl till detta yrkande anse vi föreligga i det förhållandet, att, under det Kungl. Maj:t beträffande befattningshavarna ansett en sänk-

ning av grundtalet böra ske för att i stället bereda de lägre avlönade befattningshavarna som äro familjeförsörjare särskild dyrtidshjälp, dylik dyrtidshjälp icke föreslås åt pensionärerna, vilka således icke erhålla någon kompensation för den minskning i tillägget som grundtalets sänkning innebär. För f. d. befattningshavare innebär därför grundtalets sänkning enbart en minskning för alla mot vad kommitterade föreslagit.

I sitt förslag till dyrtidstillägg till befattningshavare framhåller departementschefen det orimliga i den minskning av tillägget mot vad som utgick under år 1918, som skulle inträffa för vissa lägre avlönade befattningshavare, för den händelse kommitterades förslag skulle bliva oförändrat antaget. Ehuru vi ingalunda anse, vilket vi ock i vår motion angående befattningshavarna framhåvt, att en sådan ordning med hänsyn till dyrtidstilläggens syfte bör upprätthållas, att någon befattningshavare erhåller åtminstone väsentligt större tillskott, än vad prisfördyringen orsakat, nödgas vi dock påvisa, att, om Kungl. Maj:t ansett sig böra taga hänsyn till jämförelserna mellan föregående års tillägg och de nu föreslagna i fråga om befattningshavarna, torde en dylik jämförelse jämväl böra tagas i betraktande även vis à vis pensionärerna. Vill man det göra, måste man också finna, att kommitterades förslag innebär en mindre minskning emot under fjolåret utgående tillägg än vad Kungl. Maj:t föreslagit.

I fråga om kostnadsberäkningen hänvisas till kommitterades förslag. Av här anförda skäl få vi hemställa,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 226 rörande dyrtidstillägg åt f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. måtte besluta sådana ändringar i berörda proposition, att det s. k. grundtalet i enlighet med kommitterades i propositionen omnämnda förslag bestämmes till $\frac{9}{10}$ av fördyringen.

Stockholm den 9 april 1919.

A. J. Bårg.

Axel von Sneidern.